

Ὁ Ἅγιος Μέρτιος ὁ Μάρτυρας

Ὁ Ἅγιος Μέρτιος κατετάγη, κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ αὐτοκράτορα Διοκλητιανοῦ (284 – 305 μ.Χ), στὸ στρατιωτικὸ τάγμα, τὸ καλούμενο τῶν Μαύρων, στὴ Μαυριτανία. Ἐκεῖ τὸν πίεζαν νὰ προσφέρει θυσία στὰ εἰδωλα. Ὁ Ἅγιος ὅμως δὲν πειθάρχησε στὶς ἐντολὲς τῶν εἰδωλολατρῶν.

Ὑστερα ἀπὸ τὴν ἄρνηση τοῦ Ἁγίου Μερτίου νὰ θυσιάσει στὰ εἰδωλα, οἱ εἰδωλολάτρες τὸν κατήγγειλαν στὸν κυρίαρχό του, ὅτι αὐτὸς λάτρευε τὸν Ἰησοῦ. Τὸν ὁδήγησαν ἐνώπιόν του. Ὁ Μάρτυρας παρουσιάσθηκε καὶ στάθηκε μπροστὰ στὸν ἡγεμόνα μὲ σεμνότητα, ἀλλὰ καὶ ἄφοβη γενναιότητα. Ὁ Μέρτιος ὑποκλίθηκε πρῶτα, γιὰ νὰ δείξει ὅτι τιμᾷ τὸν ἄρχοντα, ἀλλὰ ἔπειτα ἀνένευσε καὶ ἀρνήθηκε νὰ συμμορφωθεῖ πρὸς τὴν διαταγή. Καὶ δεικνύοντας τὶς πληγές, ποὺ εἶχε μαχόμενος κάτω ἀπὸ τὴν σημαία τοῦ αὐτοκράτορα, δήλωσε ὅτι εὐλαβεῖται τὸ βασιλέα, ὅτι εἶναι ἕτοιμος νὰ δώσει τὸ αἷμά του ὑπὲρ τοῦ στρατιωτικοῦ καθήκοντος, ἀλλὰ ὅτι ἡ ψυχὴ του καὶ ἡ συνείδησή του ἀνήκουν στὴν λατρεία τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Διοκλητιανὸς ἐξαγριώθηκε καὶ ἄρχισε νὰ ὑποβάλλει τὸν Ἅγιο σὲ ταπεινώσεις καὶ βασανιστήρια. Πρῶτα διέταξε νὰ τοῦ ἀφαιρέσουν τὴν ζώνη, ποὺ ἦταν τὸ διακριτικὸ γνῶρισμα τοῦ στρατιωτικοῦ τοῦ ἀξιώματος. Μὲ ἄλλα λόγια, τὸν καθαίρεσαν ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸ του ἀξίωμα. Ἐπειτα τὸν μαστίγωσαν ἀλύπητα. Ἐπειδὴ ὅμως ἄντεξε στὰ βασανιστήρια καὶ δὲν ἔβγαλε οὔτε τὴν παραμικρὴ κραυγὴ, προκάλεσε κατάπληξη στὸν τύραννο καὶ ἐπαύξησε τὴν ὀργή του. Ἔτσι τὸ βασανιστήριον συνεχίστηκε ἐπὶ πολλὴ ὥρα, μέχρι ποὺ ὅλο τὸ σῶμα τοῦ Μάρτυρα ἔγινε μία ἀνοιχτὴ πληγὴ. Τότε, μὲ ἐντολὴ τοῦ ἀδίστακτου τυράννου, σταμάτησαν τὴν μαστίγωση τοῦ Μερτίου καὶ τὸν ἔριξαν στὴν φυλακή. Ἡ καρδιά του σκιρτοῦσε, διότι ἔμελλε ὁ εὐσεβὴς υἱὸς νὰ ὑπάγει πρὸς τὸν οὐράνιο Πατέρα, ὁ πιστὸς στρατιώτης πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγο Χριστό, ὁ ἔνδοξος πρὸς τὸν μισθαποδότῃ Κύριο. Ἔτσι ὁ ἀθλητὴς αὐτὸς τοῦ Χριστοῦ, παρέδωσε τὴν τίμια ψυχὴ του στὶς πατρικὲς ἀγκάλες τοῦ Θεοῦ.

Ημ. Εορτῆς: 12 Ιανουαρίου